

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ
Београд, Коче Поповића 9/III
Тел: + 381 11 262 51 31
office@fcs.rs; www.fcs.rs

Број: УО-03-1793

Датум: 16.07.2019.

На основу члана 18. Закона о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), члана 30. став 1. тачка 16) Статута Филмског центра Србије бр. 03-217 од 5. марта 2014, члана 14. ставови 1. и 2. Пословника о раду Управног одбора и Предлога Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње жанровски одређених домаћих дугометражних играних филмова са комерцијалним потенцијалом (комерцијални репертоарски филм) бр. 03-1168 од 03.05.2019. године, Управни одбор Филмског центра Србије је на седници одржаној дана 16.07.2019. године, донео следећу:

ОДЛУКУ

о додели средстава за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње жанровски одређених домаћих дугометражних играних филмова са комерцијалним потенцијалом (комерцијални репертоарски филм)

Члан 1.

УСВАЈА СЕ Предлог Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње жанровски одређених домаћих дугометражних играних филмова са комерцијалним потенцијалом (комерцијални репертоарски филм) бр. 03-1168 од 03.05.2019. године, па се додељују финансијска средства следећим пројектима:

Редни број	Подносилац пријаве	Пројекат	Износ у РСД
1.	Vanilla films	ТИ СИ ПРИНЦЕЗА редитељ: Петар Пашић	22.500.000

2.	Мали Будо	ЧУЛОВА ИСКУШЕЊА редитељ: Данило Бећковић	22.500.000
3.	House of Cinemašina - Љубомир Ћосић ПР	ЕКИПА редитељ: Марко Сопић	15.00.000

Члан 2.

ОДБИЈАЈУ СЕ пријаве поднете на конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње жанровски одређених домаћих дугометражних играних филмова са комерцијалним потенцијалом (комерцијални репертоарски филм), и то:

	Подносилац пријаве	Назив пројекта
1.	Zillion fim	У ТУЂИМ ЦИПЕЛАМА Редитељ: Страхинја Савић
2.	Eden Rock Production	НЕ ИГРАЈ НА ЕНГЛЕЗЕ (женска верзија) Редитељ: Слободан Пешић
3.	Delirium	ШКАРТОВИ Редитељ: Срђан Драгојевић
4.	Delirium	БИЛО ЈЕДНОМ НА ИСТОКУ Редитељ: Срђан Драгојевић
5.	Dream film	ЦИГАНСКА РАПСОДИЈА – ЂЕЛЕМ, ЂЕЛЕМ Редитељ: Мирослав Митић
6.	Арт Виста	НЕ ИГРАЈ НА ЕНГЛЕЗЕ (мушка верзија) Редитељ: Слободан Пешић
7.	Магна филм	СЛОН Редитељ: Милан Јелић
8.	Yodi Movie Craftsman	ПОСЛЕДЊИ ПИРАТИ Редитељ: Радивоје Андрић
9.	Talking Wolf Production	ЛУДА ГОДИНА Редитељ: Милан Тодоровић
10.	Vokoro films - Senka Nikolić PR	ХЛАДНИ РАТ Редитељ: Гвозден Ђурић
11.	Sirus Production	ЉУБАВ У САВАМАЛИ Редитељ: Предраг Велиновић
12.	Mir Media Group	ХИПОХОНДАР

		Редитељ: Стеван Ли Мравовић
13.	888 films	НОВО ГРОБЉЕ Редитељ: Милорад Милинковић
14.	Biberche	МАРКО КРАЉЕВИЋ Редитељ: Дејан Зечевић
15.	Лилит	КЉУЧ Редитељ: Марко Шопић

Члан 3.

По коначности ове Одлуке, Филмски центар Србије ће са добитницима средстава из члана 1. Одлуке закључити појединачне уговоре којим ће бити дефинисана динамика исплате, услови и начин коришћења додељених средстава, као и међусобна права и обавезе Филмског центра Србије и добитника средстава.

Члан 4.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и сачињена је у 3 (три) истоветна примерка.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Филмски центар Србије (у даљем тексту: „**Центар**“) расписао је и објавио у дневном листу "Вечерње новости", дана 5. фебруара 2019. године Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2019. годину у категорији: Суфинансирање производње жанровски одређених домаћих дугометражних играних филмова са комерцијалним потенцијалом (комерцијални репертоарски филм) („**Конкурс**“).

Рок за доставу пријава на Конкурс истекао је 05. априла 2019. године. До истека рока за подношење пријаве поднето је укупно 18 благовремених пријава, од чега три пројекта нису испуњавала услове конкурса.

Конкурсна комисија (у даљем тексту: „**Комисија**“) доставила је Управном одбору Центра образложени Предлог за доделу средстава бр. 03-1168 од 03.05.2019. године (у даљем тексту: „**Предлог**“).

Управни одбор Филмског центра Србије донео је одлуку којом се усваја Предлог у целости.

Решењем Министарства културе и информисања број 07-00-107/2019-07 од 18. јуна 2019. године (у даљем тексту: „**Решење**“) поништена је предметна одлука и предмет враћен Управном одбору Филмског центра Србије на поновни поступак из разлога, што према мишљењу Министарства културе и информисања, као другостепеног органа, Одлука „не

садржи правни основ и разлоге из диспозитива које треба да омогуће странци да схвате зашто је донета одлука баш оне садржине као што је изнето у диспозитиву“.

У поновном поступку Управни одбор отклонио је неправилности на које су му указане Решењем.

У достављеном Предлогу Комисија је образложила критеријуме и начин оцењивања пројеката, дала образложено мишљење о пројектима који су предложени за подршку, те предложила да финансијски буде подржано 3 (три) пројекта.

Благовремене и уредне пријаве Комисија је анализирао у складу са критеријумима за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије утврђене Законом о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 105/2016 и 112/2017) и самим текстом Конкурса.

На основу наведених критеријума, Комисија је предложила да се новчана средства доделе пројектима који у највећој мери испуњавају критеријуме за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, и то:

1. ТИ СИ ПРИНЦЕЗА

Сценарио: Катарина Николић, Душан Булић

Режија: Петар Пашић

Продукција: Vanilla films

Сценарио Катарине Николић и Душана Булића за мјузикл *Ти си принцеза* је писан у драматуршком обрасцу успешних Дизнијевих анимираних филмова, са евоцирањем редитељских решења карактеристичних за Тима Бартона - прича је смештена у имагинарне 80-е у СФРЈ, дешава се у дикенсовском подземљу где се напуштена деца боре за преживљавање радећи као лопови у служби покварене власнице циркуса.

Идеја да се сними домаћи мјузикл, на овај начин, са наведеним soundtrack-ом, делује свеже и могуће је да би привукла публику у биоскопе.

Прича филма је структурно заокружена, свет у коме живе ликови богат и детаљно разрађен, а споредни ликови шармантни и упечатљиви колико и носиоци радње. Дечак Лука и некадашња музичка звезда Елена су вишедимензионални, уче и мењају се кроз филм, а понуђена глумачка

решења су интелигентна и имају потенцијал да анимирају и онај део публике који не иде често у биоскопе.

Предложени износ у РСД: 22.500.000 - Продуцент филма *Ti si принцеза* у својој пријави наводи да је њихов укупан буџет 96.072.953 рсд. Од ФЦС-а су тражили 35.400.000 рсд што чини 37% од укупног буџета. Детаљним увидом у приложену документацију стиче се јасан утисак да је пројекат врло изводљив. Дистрибутер филма, Fame Solutions, се појављује и као копродуцент и у уговору који је достављен се обавезује да ће у филм инвестирати 5.000.000 рсд. Поред њих, компаније Filming и PAPA Honey badger су се кроз писма о намерама обавезале да ће у филм инвестирати у виду спонзорства, први 5.000.000 рсд а други 4.000.000. Ако се узме у обзир изузетан комерцијални потенцијал који овај пројекат нуди на домаћем и регионалном плану за очекивати је да буде привлачан потенцијалним спонзорима и мањинским фондовима из земаља из суседства.

2. ЧУЛОВА ИСКУШЕЊА

Сценарио: Димитрије Војнов

Режија: Данило Бећковић

Продукција: Мали Будо

Сценарио Димитрија Војнова бави се веома инвентивном и помало егзотичном темом - пратимо двојицу грађана Северне Кореје, талентованог фудбалера и његовог ментора, који долазе у Србију, у мисији коју им је задао државни врх ДНРК. Ова мисија их доводи до низа комичних ситуација, у неочекиваном судару другова Кима и Чула са учмалом свакодневицом српског фудбала. Током времена, прича се развија и постаје жанровски сложенија, на вешт начин комбинујући елементе трилера, спортског и акционог филма.

Сценарио успева да креира узбудљив и занимљив свет у којем се преплићу сви ови елементи, прича је сажета и јасна, веома добро структурирана.

Узевши све ствари у обзир, квалитет сценарија, комерцијални потенцијал који овај пројекат има, и претходно искуство и доказаност ауторског тандема Бећковић-Војнов, сматрамо да *Чулова искушења* врло лако могу постати нови биоскопски хит.

Предложени износ у РСД: 22.500.000 - Продуцент филма *Чулова искушења* у својој пријави наводи да је њихов укупан буџет 230.564.291 рсд. Од ФЦС-а су тражили 50.000.000 рсд што чини 22% од укупног буџета. Детаљним увидом у приложену документацију стиче се јасан утисак да је пројекат изводљив. Пројекат је подржан од стране ФЦС на конкурсима за развој пројекта и стимулације гледаности у износу од 1.500.000 рсд за први и 1.819.695 за други. Такође, пројекат је подржао Покрајински секретаријат за културу Војводине на конкурсима за развој пројекта у износу од 2.000.000 рсд. МЦФ се у достављеној документацији обавезује да

ће у филм инвестирати 5.900.000 рсд, као и Аурора Медиа која ће инвестирати 25.960.000 рсд. Пропратном документацијом наведена су и средства из Немачке – 42 Филм на конкурс за развој пројекта МДМ – мањинска копродукција у износу од 3.976.482 рсд као и писмо о намерама копродуцента из Јужне Кореје на износ од 104.008.150 рсд. Продуцент филма “Чулова искушења” приложио је најдетаљнију и најобимнију документацију и тај пројекат је отишао најдаље у прикупљању средстава и затварању финансијске конструкције. Иако је реч о, за српске прилике, високом буџету, већина чланова Комисије сматра да је пројекат изводљив, нарочито узимајући у обзир претходно искуство ауторско – продуцентског тима којима је ово трећи по реду, надамо се, успешан пројекат.

3. ЕКИПА

Сценарио: Раде Ћосић

Режија: Марко Сопић

Продукција: House of Cinemašina - Љубомир Ћосић ПР

Филм *Екипа* сценаристе Радета Ћосића и редитеља Марка Сопића представља дебитантско освежење, које има предиспозиције да постане биоскопски хит.

Једноставан и савремен *tumblecore* филм, *Екипа* у континуитету прати живот и прикљученија младе Партизанове наде, фудбалера Здравка, уводећи гледаоце на сиров, а ипак тарантиновски стилизован, начин у причу. Ликови у сценарију су махом аутентични и занимљиви, чак и кад су на ивици стереотипа, јер се чини да аутори знају о чему причају, познају те људе, њихов говор, анегдоте из света домаћег фудбала... Здравко и његова екипа, менаџери из старих и нових генерација, тренери, криминалци, естрада, смењују се из сцене у сцену, креирајући уверљив микрокосмос у коме протагонисти филма живе. Велики број дијалогских сцена овде није последица случаја, већ жанровске опредељености, и они су ретко кад досадни или репетитивни. Оно што је такође интересантно, овом аутентичношћу се, доста непретенциозно, успоставља веома прецизна дијагноза тренутка у коме живимо, па филм можда и нехотице добија једну ширу друштвено-ангажовану димензију.

Представљена глумачка екипа, привлачност теме широј публици, као и свежина приступа, требало би да компензују релативно неискуство ауторског тима у успеху готовог филма у биоскопима.

Предложени износ у РСД: 15.000.000 - Продуцент филма *Екипа* у својој пријави наводи да је њихов укупан буџет 29.074.000 рсд. Од ФЦС-а су тражили износ од 23.954.000 рсд што чини 82% од укупног буџета. Увидом у приложену документацију јасан је утисак да је реч о нискобуџетном и изводљивом филму. Продуцент филма спреман је да уложи сопствена средства у износу од 1.350.000 рсд. Приликом разговора са члановима Комисије продуцент је доставио спонзорски уговор са Галеником у износу од 590.000 рсд. Будући да је реч о веома

занимљивом пројекту са комерцијалним потенцијалом, Комисија је мишљења да ће продуцент успешно прикупити преостала средства и реализовати филм.

Према мишљењу Комисије остали пријављени пројекти нису испунили, упоређујући их са предложеним пројектима, у довољној мери услове и критеријуме предвиђене Законом о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 105/2016 и 112/2017).

Комисија је дала и појединачна образложење за сваки од пројеката који није предложила за подршку:

У ТУЊИМ ЦИПЕЛАМА

Редитељ: Страхиња Савић

Филм базиран на пуно пута виђеној премиси замене тела / идентитета (Freaky Friday, Big, 17 Again, She's The Man...), али као да је писан у неком вакуму у коме се игнорише стварност постојања ових претходника, чак и оних у српској кинематографији, попут Ми нисмо анђели 3. У том смислу, постоји јак осећај откривања топле воде у драматуршком смислу - заплет је баналан, без икаквог оригиналног слоја који би аутор донео. Сам механизам замене тела професора и ученика остаје *deus ex machina* - замена се само деси, без икаквог објашњења како, зашто баш њима и зашто баш тад. Ликови су површни, дводимензионални, говоре и понашају се више као функције, него као живи људи. Има их мало, и њихови светови нису детаљно разрађени. Углавном остају на нивоу стереотипа. Дијалози су неуверљиви, као и покушаји хумора.

Буџет је непотребно висок.

НЕ ИГРАЈ НА ЕНГЛЕЗЕ (женска верзија)

Редитељ: Слободан Пешић

Позоришни текст Владимира Ђурђевића је у обе верзије на веома сличан начин адаптиран. По тексту *Не играј на Енглеze* је редитељса Сташа Копривица урадила веома успешну истоимену представу у БДП, што је некаква индикација да би филм базиран на истој причи могао добро да прође код публике.

Међутим, аутор Слободан Пешић, нажалост, није успео да једноставан заплет оригиналног драмског текста (о групи пријатеља - кладионичара, чији се приватни односи расплићу и тајне откривају како драма напредује) на адекватан начин пренесе у филмски сценарио. Непотребно агресивним стилем писања, од представљања ликова, па до завршних сцена, се скоро у

потпуности изгубило на кохерентности, а самим тим се изгубила и било каква шанса да се емотивно повежемо са ликовима.

Иако идеја о *мушкој* и *женској* верзији истог текста није без шарма, обе Пешићеве адаптације, гомилањем прекратких сцена (од којих свака има некакав punch-line, па то ритмички постане заморно веома брзо) и непотребно детаљним увођењем споредних ликова (који затим нетрагом нестају), прелазе у некакву барокну структуру, која се веома брзо уруши, и то, уместо убрзања или енергије, доноси замор код читаоца. Такође, обе верзије су готово идентичне, уместо да буду комплементарне.

Сувише различитих сугерисаних редитељских решења у сценарију такође доприноси некохерентности.

ЦИГАНСКА РАПСОДИЈА - ЂЕЛЕМ, ЂЕЛЕМ

Редитељ: Мирослав Митић

Сценарио *Циганска рапсодија*, аутора Иване и Мирослава Митића (продуцента изузетно успешне *Зоне Замфирове*) је инспирисан чињеницама и митовима о животу Шабана Бајрамовића. Користећи све расположиве изворе (између осталог књигу *За друштво у ћошку* А. Гајовића), аутори су успели да креирају јединствени мозаик који не само да баца светло на живот легенде *ромског блуза*, него и успева да у филмски језик преточи део неухватљивог богатства историје ромског народа у Србији, током бурног двадесетог века.

Конципиран као амбициозан биографски филм, *Рапсодија* би могла да буде живи споменик Шабану Бајрамовићу, али истовремено и јединствено кинематографско дело. Од свих понуђених сценарија на овогодишњем Конкурсу овај мегаломански пројекат можда и највише заслужује да заврши на великом платну.

Изабране анегдоте из Шабановог живота су живописне, уникатне, испричане кроз наизглед једноставну причу о одласку на судбоносну турнеју, и испрекидане флешбековима који откривају детаље из живота Бајрамовића и његове породице.

У флешбековима лежи и главни драматуршки проблем овог сценарија - превише их је, и често није јасно из чије су перспективе - некад су Шабанови, некад су Батини/Бацкови, некад се из флешбека иде у флешбек, итд.

Други велики проблем са пројектом је изводљивост. Да је у питању нека дубоко лична камерна прича, било би могуће поверити режију дебитанту. Међутим, овакав пројекат захтева искусног аутора и опробано редитељско име.

Буџет је написан веома неозбиљно и површно, као и план реализације - постоје набројане земље потенцијалних партнера за копродукције, али није приложен нити један уговор, или начин како би се те копродукције оствариле.

Timeline је неодржив.

Предлози: Урадити ревизију сценарија, у којој ће се драстично редуковати број флешбекова, а они који преостану јаче везати са главном линијом. Ангажовати искусног извршног продуцента, са доказаним искуством у међународним копродукцијама. Направити реалан буџет и план

реализације. Закључити уговор са искусним редитељем, као и са глумцем који би играо Шабана. Обезбедити права за коришћење нумера набројаних у филму. Предлог Комисије је да се на Конкурсу изађе са овим изменама у следећем термину.

НЕ ИГРАЈ НА ЕНГЛЕЗЕ (мушка верзија)

Редитељ: Слободан Пешић

Позоришни текст Владимира Ђурђевића је у обе верзије на веома сличан начин адаптиран. По тексту Не играј на Енглезе је редитељка Сташа Копривица урадила веома успешну истоимену представу у БДП, што је некаква индикација да би филм базиран на истој причи могао добро да прође код публике.

Међутим, аутор Слободан Пешић, нажалост, није успео да једноставан заплет оригиналног драмског текста (о групи пријатеља - кладионичара, чији се приватни односи расплићу и тајне откривају како драма напредује) на адекватан начин пренесе у филмски сценарио. Непотребно агресивним стилем писања, од представљања ликова, па до завршних сцена, се скоро у потпуности изгубило на кохерентности, а самим тим се изгубила и било каква шанса да се емотивно повежемо са ликовима.

Иако идеја о мушкој и женској верзији истог текста није без шарма, обе Пешићеве адаптације, гомилањем прекратких сцена (од којих свака има некакав punch-line, па то ритмички постане заморно веома брзо) и непотребно детаљним увођењем споредних ликова (који затим нетрагом нестају), прелазе у некакву барокну структуру, која се веома брзо уруши, и то, уместо убрзања или енергије, доноси замор код читаоца. Такође, обе верзије су готово идентичне, уместо да буду комплементарне.

Сувише различитих сугерисаних редитељских решења у сценарију такође доприноси некохерентности.

СЛОН

Редитељ: Милан Јелић

Адаптација приповетке Бранислава Нушића коју је написао Предраг Перишић није предата у формату филмског сценарија. Предложена адаптација је сачињена махом од дијалога, без икаквих филмских средстава, и делује више као скица за позоришни текст или телевизијску драму из седамдесетих.

Продукциона идеја о ЦГИ слону би захтевала далеко већи буџет, знање и ресурсе од оних које српска продукција може да обезбеди.

ЛУДА ГОДИНА

Редитељ: Милан Тодоровић

Сценарио за филм *Луда година* сценаристкиње и списатељице Милене Марковић представља једанаести наставак серијала *Жикина династија*, тј. *Луде године*.

Иако су филмови из овог серијала од првог наставак, снимљеног 1977. до последњег, из 1992, драстично варирали у квалитету и успеху у дистрибуцији, ликови и реплике из ових филмова су остали у сећању старијег дела биоскопске и телевизијске публике, посебно лик Жике у тумачењу Драгомира Гидре Бојанића, па отуд идеја да ревитализација серијала може бити успешна. Ту долазимо и до првог проблема - наиме, управо због специфичног шарма Бојанића се серијал из *Лудих година* претворио у *Жикину династију*. Без Жике, Милана и њиховог ривалитета, делује доста необично настављати причу чији су носиоци споредни ликови из потоњих наставака. Овај проблем се чак на занимљив начин адресира у филму, у сцени на гробљу, кад чујемо Жикин глас састављен од реплика из ранијих филмова. Нажалост, овај поступак се не понавља касније у филму.

Сценарио користи својеврсни миш-маш тема из целог серијала. Жикин унук Миша као протагониста, међутим, и његово поновно успостављање контакта са синовима, нису довољно интересантни да задрже пажњу гледалаца. Такође, артифицијелност реплика у значајној мери одмаже успостављању емоционалних веза са ликовима. Недовољно духовито. Сам заплет, са трудном девојком руског мафијаша, се уводи прекасно у причу, као, уосталом и Мишини синови. Ликови Светлане и Анђеле се произвољно појављују и нестају из сцене у сцену, њихово спајање у један лик делује као елегантније решење. Лик Мине потпуно непотребан, с обзиром на крај филма. Финале има превише објашњавања и дијалога, често са референцама на претходне наставке које ће бити разумљиве само уском кругу фанова серијала.

ХЛАДНИ РАТ

Редитељ: Гвозден Ђурић

Сценарио *Хладни рат* Гвоздена Ђурића тематизује пословно-љубавни сукоб двоје високо позиционираних менаџера у имагинарној домаћој компанији, у стилу *Крамер против Крамера*. Корпоративни миље, као саставни део модерног живота у пост-транзиционој Србији, је недовољно истражен у домаћој кинематографији, ако изузмемо *Влажност* из 2016, и у том смислу *Хладни рат* представља освежење.

Ђурићев сценарио је прецизно структурисан и заплет има све потребне успоне и падове од првог до последњег чина. Алекса је интересантан протагониста, чија мачо-перспектива се постепено мења у конфронтацији са Аном, која, с друге стране, делује превише роботизовано од самог почетка. Јасно је да није могуће отворити њену перспективу да би тензија у причи била одржана на потребном нивоу, као и да је њена дијаболична ефикасност и бескрупулозност јак извор комедије у првом делу филма, међутим, ипак се стиче утисак је да је могуће додатно радити на хуманизацији њеног лика, и детаљнијем успостављању њених мотива и позадинске приче (сем приче о сестри, која нема даљи расплет, и помињања чињенице да јој је отац војно лице, не знамо пуно о томе зашто се она понаша како се понаша, а понаша се прилично екстремно).

Такође, стиче се утисак да се аутор суочавао са размерама овог сукоба - драмски заплет је пун потенцијала које би требало боље искористити, ако остаје намера да се филм жанровски позиционира као (романтична) комедија. Алекса и Ана могу још даље да оду у покушајима да једно другом униште живот.

Продукциони пакет и план реализације делују изводљиво, но питање је колико би овакав филм био успешан у биоскопима, сем ако не привуче публику ангажманом јаких глумачких имена. Маркетиншки план слаб, недовољно разрађен.

Предлози: Поред наведених драматуршких измена, добро би било везати бар неколико звучних глумачких имена за пројекат.

ЉУБАВ У САВАМАЛИ

Редитељ: Предраг Велиновић

Сценарио за филм *Љубав у Савамали* Ивана М. Лалића, у режији Предрага Велиновића, је настао адаптацијом истоимене драме о мигранту Ахмеду, и београдског породици која га *усваја*, после дуге борбе са предрасудама. Чињеница да је аутор Лалић радио као директор Миксеровог свратишта, и да је пренео нека од искустава која је стекао у том раду у овај сценарио, додаје на аутентичности, међутим, и поред тога, стиче се утисак да су практично сви протагонисти (што етнички, што локални) стереотипи, који тек у другој половини текста добијају некакве додатне димензије и бивају хуманизовани.

Филм је неуједначеног ритма, и далеко више позоришног него филмског израза. Доминирају статичне дијалогске сцене, које имају комичног потенцијала, али не користе могућности које филм као формат пружа.

Делује да аутор не познаје превише ни реп музику, ни реп сцену, па све ситуације и дијалози везани за исту делују неуубедљиво.

Такође, претходни рад редитеља не улива поверење да овакав филм може имати успеха код публике.

Предлози: Даљи рад на сценарију, удаљавање од позоришног израза. Промена редитеља. Смањити буџет.

ХИПОХОНДАР

Редитељ: Стеван Ли Мравовић

Хипохондар, аутора Стевана Ли Мравовића (сценарио и режија) је дебитантски филм аутора. Иако је аутор имао значајно интернационално искуство у различитим уметностима, понуђени предлогак је ближи епизоди телевизијске серије, него биоскопског филма.

Поред овога, један од већих проблема у сценарију је изразита артифицијелност протагониста и ауторско непознавање средине о којој се пише. Радња се дешава у малом месту у Србији, али његови становници делују и говоре као Београђани. Карактеризација ликова је оскудна (осим, донекле, протагонисте Николе) и сви говоре на готово идентичан начин - дијалог је лишен

локализама, специфичности у говору код различитих ликова, као и разлика у синтакси, логичних за тако различите људе (медицинска сестра, доктор Словенац, локални криминалци...).

Буџет превисок. Дobar избор главног глумца.

Предлози: Евентуални ангажман локалног script doctor -а, даљи рад на дијалозима, развоју ликова и њихових односа. Мањи буџет.

НОВО ГРОБЉЕ

Редитељ: Милорад Милинковић

Хумор баналан, ликови једнодимензионални. Конструкција која покреће заплет, о сујеверју везаном за ново гробље, је натегнута и неуверљива, па су самим тим мотивације које произилазе из ње и покрећу ликове - слабе. Прича о доласку новог свештеника у мало место, заробљено између паганског сујеверја и христијанизације, више приличи деветнаестом веку, мада је успешно искоришћена у црногорском филму *Игла испод прага*. Crossdressing моменат је паушално употребљен, за разлику од, на пример, Бартонове комедије / стилизованог биографског филма *Ed Wood*, где је зналачки искоришћен за дубљу карактеризацију протагонисте.

Претходни филм аутора финансиран новцем са овог конкурса не улива поверење да *Ново гробље* може доживети већи биоскопски успех.

МАРКО КРАЉЕВИЋ

Редитељ: Дејан Зечевић

После скоро 100 година од првих покушаја да се реализује филм о највећем српском митском јунаку, Марку Краљевићу, овај сценарио Маје Тодоровић делује као најозбиљнији и најсвеобухватнији предлогак до сад. Поред тога што се види да је уложен озбиљан ауторски напор у систематично истраживање, што историјских извора, што народне епске поезије која се бави тим периодом, сматрамо да је питање жанровског *опредељења* овог филма решено на интелегентан и савремен начин. Уместо епске фантастике, која би се наметнула као први избор, сценаристкиња Тодоровић и редитељ Зечевић су се одлучили на интерпретацију прича и легенди о Марку Мрњавчевићу у псеудо-реалистичком кључу, евоцирајући Милијусовог *Конана*, али и *Игру престола*. Без сумње, у Србији постоје читаве генерације публике формиране на супер-херојском жанру, жељне оваквог филма. На ауторима остаје тежак задатак претварања овог веома амбициозног сценарија у подједнако успешан филм.

Сценарио је све конзистентнији како филм одмиче. У раним сценама постоји проблем претеране дескриптивности, и *спеловања* публици тадашње друштвене и политичке ситуације - ово може бити елегантније решено. Неке епизоде могу бити у потпуности избачене, попут оне са ковачем и одсецањем руке. Такође, лик Аиде би требало увести много раније у филм.

Предлози: Уместо лика сестрице, убацити Аиду у епизоду спашавања од Арапа. Смислити како да након тога заврши код Мусе. Скратити дескриптивне сцене на почетку филма (Султан и везири, Марко - Драгаш, Марко - мајка), више информација пласирати кроз акцију и кроз односе. На пример - почетак са Марком у тамници, уместо дијалогске сцене на двору.

Продукциони план и буџет прецизни, али и веома амбициозни. Бугарска, Црна Гора и Македонија делују као логични копродукциони партнери, Хрватска мање. Уместо француског фонда СНС, на коме је изузетно тешко добити средства због великог броја пријава, видети да ли постоји могућност копродукције са Турском - у филму постоји довољно историјске грађе, језика и улога за такву сарадњу.

КЉУЧ

Редитељ: Марко Сопић

Кључ, сценаристе Миладина Шеварлића, делује пре као fan-fiction на тему серија попут *Сенки Балкана* или романа Дена Брауна, него као дело професионалног сценаристе. Наивно и кусо скројен заплет, са ликовима који су на ивици карикатуре, *Кључ* се структурно (и у сваком другом смислу) распадне и пре него што добије шансу да почне.

Текст писан различитим фонтовима, предат у неуредном облику.

Чланом 18. став 3. Закона о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) предвиђено је да предлог одлуке о избору пројеката по расписаном јавном конкурс доноси комисија коју образује Центар. Комисија се састоји од пет чланова из реда истакнутих уметника и стручњака у области кинематографије.

Чланом 18. став 4. Закона о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) предвиђено је да комисија из става 3. овог члана утврђује предлог одлуке у року од 60 дана од дана завршетка јавног конкурса из става 1. овог члана.

Чланом 18. став 5. Закона о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) предвиђено је да на основу предлога конкурсне комисије Управни одбор Центра доноси одлуку о избору пројеката и додели средстава за финансирање и суфинансирање изабраних пројеката у року од 15 дана од доношења предлога комисије.

Чланом 18. став 8. Закона о кинематографији кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) предвиђено је да критеријуми за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије су следећи: оригиналност, аутентичност идеје, теме и садржаја сценарија; иновативност, убедљивост сценарија и допринос развоју филмског језика; наративна структура сценарија, карактеризација ликова и уверљивост дијалога; оцена доприноса значају домаће кинематографије; допринос сценарија у представљању духа времена; очекивана привлачност

филма за домаћи и међународни културни простор; успешност претходних филмских пројеката редитеља филма (гледаност, учешће на фестивалима, награде); изводљивост пројекта: буџет, сложеност снимања, план и термини снимања; учешће страних продуцената у пројекту.

Разматрајући образложени Предлог Комисије у погледу критеријума за оцену пријава и висине средстава која се додељују сваком од пројеката, Управни одбор Центра је нашао да је Предлог Комисије у свему у складу са Конкурсом и релевантним позитивним прописима Републике Србије, као и складу са буџетским средствима опредељеним за Конкурс обезбеђеним од стране Центра.

Имајући у виду наведено Управни одбор Центра је нашао да Предлог треба усвојити у целости и одлучио је као у изреци ове Одлуке.

Упутство о правном средству:

Против ове Одлуке може се поднети жалба Министарству културе и информисања Републике Србије, а преко Центра у року од 15 дана од дана објављивања ове Одлуке.

За Управни одбор Филмског центра Србије

Јелена Триван,
председник Управног одбора